

— Че каквы сж онѣзи проходи тѣй странно освѣтены, които отъ двѣтъ страни са губятъ въ бездната на мрака ?

— Левыйгъ прохоръ пое великата *Майка*, е проходѣтъ на неро деныгъ еще и сѣнкыгъ които са мърдатъ и хвъркатъ на горѣ, сж-душныгъ които, незнаешъ отъ дѣ иджтъ, излѣзли отъ дългата вѣчностъ на сжществованіето, за да извършжтъ на земята опредѣленото си и неизбѣжно странствіе, а десныйгъ проходъ чрезъ който сѣнкыгъ слѣзватъ и отиватъ къмъ неизвѣстно тоже и таинственно странствіе, е проходѣтъ на смъртъта.

— И защо, попытахъ устныгъ на Арбака, блуждающыгъ онѣзи блѣсъцы пронизватъ само онѣзи мракове безъ да ги уничтожаватъ съвършено ?

— Учениче на чловѣческыгъ познанія, сомнителный философе и глупый тълкователю на сжществото и на началото на нѣщата ! блуждающыгъ онѣзи блѣсъцы сж само искры отъ науката която е дадена на природата за да са ржководи отъ тѣзи слѣди на минжлото и на бжджцето въ распореджаньето на различныгъ си цѣли. Сжди сега отъ туй ты пигмей колко свѣтлина е дадена на тебе.

Треперяше Арбакъ но пакъ попыта.

— И защо са намѣрвамъ тука ?

— Ты не си, но предчувствіето на душата ти, предвѣстіето на въсящето надъ главата ти осжжденіе, туй е сѣнката на предопредѣленіето ти, която като е оставила земята странствува къмъ вѣчността.

И Арбакъ прѣди да може да отговори чу силенъ вѣтръ, който като обикаляше пещерата правяше му таквози впечатленіе като че чувнише дѣйствието на крылѣтъ на нѣкое исполинско божество. Слѣдъ туй стори му са че са издигни надъ повърхностьта на земята, че са въртѣше въ безкрайното пространство като сухъ листъ блѣскаше отъ есенна вихрушка и са намѣри нечаянно посрѣдъ сѣнкыгъ на смъртъта и заедно съ тѣхъ завлѣченъ къмъ мрачныгъ струи. И когато напрасно и слабо са боряше срѣщо силата която го блѣскаше стори му са че вѣтрѣтъгъ земаше единъ видъ образъ, като образъ на привидѣніе съ орловы крылѣ и некты и ображено съ вѣдувана мембрана която са разстилаше бѣзкрайна въ въздушното пространство, и като че имаше за лице само двѣ добръ различаваны остры очи, които настоятелно и съ неумолима цѣль са впивахж въ бѣдныя египтенинъ.

— Кой си ты ? попыта Арбаковѣтъ гласъ.

— Азъ съмъ *Онзи* която си ты позналъ (отговори и туй при-